

DIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

Kraków, 30 czerwca 1954

Nr 5

Poz. 14-17

TREŚĆ:

Poz.

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

- 14 — Zarządzenie Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła, w sprawie reorganizacji okręgowych związków cechów działających na terenie wojew. krakowskiego
- 15 — Zarządzenie Prez. W. R. N. w Krakowie, o obowiązku niszczenia chwastów

Poz.

- 16 — Zarządzenie Prez. W. R. N. w Krakowie, o obowiązku niszczenia kaniańki
- 17 — Zarządzenie Prez. W. R. N. w Krakowie, w sprawie ograniczenia przewozów ciężarowym taborem samochodowym na terenie powiatów Bochnia i Myślenice

CZĘŚĆ I.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

14

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła

Nr 114 z dnia 11 czerwca 1954 r.

w sprawie reorganizacji okręgowych związków cechów działających na terenie wojew. krakowskiego

Na podstawie art. 167 h rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. Nr 40, poz. 350) wraz z późniejszymi zmianami, oraz art. 2 pkt. ustawy z dnia 25 maja 1951 r. o urzędzie Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła (Dz. U. Nr 32/51 poz. 247), po wysłuchaniu opinii Związku Izb Rzemieślniczych zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozwiązuje się Okręgowy Związek Cechów w Miechowie (Nr rej. 041/R), Okręgowy Związek Cechów w Nowym Sączu (Nr rej. 043/R) i Okręgowy Związek Cechów w Żywcu (Nr rej. 046/R) powołane zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości Nr 37 z dnia 31. VIII. 1950 r. (Dz. Urz. Prezydium Woj. Rady Narodowej w Krakowie Nr 20/50 r. poz. 325).

§ 2.

Ustala się okręgi działania pozostałych Okręgowych Związków Cechów a mianowicie w Krakowie (Nr rej. 037/R), w Tarnowie (Nr rej. 044/R) i Wadowicach (Nr rej. 045/R) powołanych zarządzeniem Nr 37 Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 31. VIII. 1950 r. zgodnie z załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Jako prawonastępców rozwiązanych Okręgowych Związków Cechów w Miechowie, Nowym Sączu i Żywcu ustala się cechy rzemiosł różnych mające swoje siedziby w miejscowościach, w których działały rozwiązane okręgowe związki cechów.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1954 r.

Minister
(A. Żebrowski)

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła Nr 114 z dnia 11 czerwca 1954 r. znak OA2-03-3/54.

Nazwa Okręgowego Związku Cechów: Okręgowy Związek Cechów w Krakowie, Siedziba: Kraków, Okręg działania: m. Kraków, pow. pow. krakowski, bocheński, chrzanowski, myślenicki, miechowski, olkuski i nowotarski. Nr rej. O. Z. C. 037/R. Nazwa Okręgowego Związku Cechów: Okręgowy Związek Cechów w Tarnowie, Siedziba: Tarnów, Okręg działania: pow. pow. tarnowski, dąbrowski, brzeski, nowosądecki i limanowski. Nazwa Okręgowego Związku Cechów: Okręgowy Związek Cechów w Wadowicach, Siedziba: Wadowice, Okręg działania: pow. pow. wadowicki, żywiecki i oświęcimski.

15

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z dnia 18 maja 1954 r.
o obowiązku niszczenia chwastów

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 302) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, zarządza co następuje:

§ 1. Obowiązek niszczenia chwastów wprowadza się na terenie całego województwa, we wszystkich uprawach roślin okopowych, w zasiewach zbóż jarych i ozimych, na pastwiskach, na miedzach, skarpach, wałach i wszystkich użytkach i nieużytkach rolno-leśnych. Chwasty, które w pierwszym rzędzie ze względu na ich szkodliwość powinny być niszczone są następujące: osty, łopucha, (rzodkiew polna), ognieha (gorczyca polna), lebiody (komposy) i perz.

§ 2. Chwasty należy niszczyć w ciągu całego okresu wegetacyjnego, a w szczególności w czasie od ich wzejścia do rozpoczęcia kwitnienia.

§ 3. Pierwszą zasadą walki z chwastami jest czystość materiału siewnego i dlatego też zabrania się wysiewu ziarna siewnego nie oczyszczonego z nasion chwastów.

§ 4. W początkowym okresie rozwoju chwastów, zaraz po ich skiełkowaniu niszczyć chwasty sposobem mechanicznym: w zbożach jarych lub ozimych przez bronowanie lekkimi bronami, w okopowych przy pomocy opielaczy i radelków oraz przez pielenie i motyczenie ręczne.

Niszczenie ostów: w okresie gdy posiadają kilka listków przez wrywanie ręcznie z korzeniami, bądź też posypywanie pogłównie kainitem pylistym, bardziej zaś wyrosnięte rośliny ostów niszczy się przez wycinanie wąskimi dźgutami na głębokości około 20 cm. Kilkrotnie wycinanie ostów niszczy je zupełnie. Stosować podorywkę roli zapierzony i następnie wybronowywanie rozłogów. Przedzimowa orka głęboka z zastosowaniem przedłużka wpływa również na wygubienie perzu. W okopowych perz zwalcza się przez obredlenie i wypielanie ręczne. W walce chemicznej z chwastami dwuliściennymi jak z ognich (gorczyca polna) i łopucha (rzodkiew polna) w okresie gdy posiadają 4 do 5 listków należy używać azotniaku lub kainitu pylistego. Posypywanie tymi środkami należy przeprowadzać przy stałej pewnej pogodzie. Do niszczenia chwastów w uprawach zbożowych (żyto, pszenica ozima i jara, owies i jęczmień) używa się 0.5—0.7% krezo-tolu rozpuszczając go od 500 do 700 g w 100 l. wody (800 do 1000 l. cieczy na 1 ha), który niszczy ogniechę (gorczycę polną), tobołki polne, pszonak, rumianek, komosę, bławatek, rdest, sporek, szarłat, starzec, mlecz, tasznik i inne. Obecnie będzie stosowany w celach doświadczalnych preparat nowoczesny (hormon) 2,4 D, który stosuje się w rozcieńczeniu 1:1000 czyli w 100 l. wody rozpuszcza się 10 dkg 2,4 D.

§ 5. W razie znalezienia na polach w czasie kontroli chwastów przede wszystkim wymienionych w § 1 Przewodniczący Gminnej Rady Narodowej zarządza odpłatne ich niszczenie. Koszt niszczenia chwastów pokrywa właściwy użytkownik gruntów.

§ 6. Osoby, które mimo zakazu władz nie wykonają przepisów niniejszego zarządzenia, wykazując przy tym złą wolę będą karane surowo w myśl artykułu 13 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. II. 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 16. III. 1937 (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz ze zmianami wynikającymi z dekretu z dnia 26. IV. 1948 r. o podwyższeniu grzywien kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161). Stosownie do postanowienia tego rozporządzenia oraz ustawy z dnia 15. III. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454) wykroczenia te zagrożone są karą do 3 miesięcy pracy poprawczej lub 3000 zł grzywny.

§ 7. Prezydja Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych zobowiązane są do bezwzględnego opracowania planu walki z chwastami na swoich terenach, wg wytycznych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Zarząd Ochrony i Kwarantanny Roślin.

§ 8. Komisja Rolnictwa i Leśnictwa Prezdydów Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych przy współudziale czynnika społecznego przeprowadzają kontrolę planu gotowości do walki z chwastami, powszechną kontrolę wykonania niniejszego zarządzenia.

§ 9. Prezydja Powiatowych Rad Narodowych zawiadamiają Z. S. Ch. i Z. M. P. do wzięcia udziału w walce z chwastami przez:

- 1) przeprowadzenie w ramach organizacji szerokiej propagandy wyjaśniającej szkodliwość chwastów i mobilizującej członków do ich niszczenia,
- 2) rozwinięcie szerokiego ruchu współzawodnictwa w akcji zwalczania chwastów oraz
- 3) wzięcie bezpośredniego udziału w organizowanej przez Komisję Rolnictwa i Leśnictwa Rad Narodowych kontroli stanu przygotowań do akcji zwalczania i kontroli przeprowadzenia walki z chwastami.

§ 10. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Prezdydiom Rad Narodowych.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezdydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

Antoniszczak Jan, sekretarz Prezdydium

16

ZARZĄDZENIE

Prezdydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z dnia 18 maja 1954 r. Nr WZR II-9/6/9/2/54
o obowiązku niszczenia kianianki

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 302). Prezdydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie zarządza co następuje:

§ 1.

Wprowadza się obowiązek niszczenia kianianki (wylub) pasożytującej na różnych roślinach uprawnych i dzikich, a przede wszystkim na lnie, koniczyńce i lucernie.

§ 2.

Niszczenie kianianki musi być wykonane w okresie przed rozpoczęciem kwitnienia, a najpóźniej w czasie kwitnienia kianianki tj. do dnia 15. VI. 1954 r.

§ 3.

W celu zniszczenia kianianki należy obkosić rośliny o pół metra wokół gniazda kianianki, wykoszone rośliny zagarnąć ku środkowi gniazda, obłożyć słomą, oblać naftą i spalić.

Po zupełnym wypaleniu roślin trzeba ziemię na miejscu gniazda kianianki głęboko przekopać i zwapnować. Można też zniszczyć kianiankę opryskując gniazda pasożyta 25—30% roztworem siarczanu żelazowego lub innymi środkami chemicznymi.

§ 4.

Obowiązek poszukiwania i niszczenia kianianki w uprawach lnu, koniczyńce i lucerny wprowadza się na obszarze całego województwa.

§ 5.

W celu wykrywania i niszczenia kianianki użytkownicy gruntów, na których uprawiany jest len, koniczyzna i lucerna, obowiązani są przeprowadzić poszukiwania, a w razie znalezienia kianianki zniszczyć ją jednym ze sposobów podanych w § 3 oraz zameldować o tym Gminnej Radzie Narodowej. Ten sam obowiązek meldowania Radom Narodowym o wykrytych i zniszczonych gniazdach kianianki ciąży również na agronomach POM i majątkach P. G. R.

§ 6.

Kontrolę przeprowadzenia poszukiwań i niszczenia kianianki wykonują organa służby rolnej Rad Narodowych przy współudziale czynnika polityczno-społecznego i instytucji kontraktującej daną roślinę (uprawę).

§ 7.

Prezydja Rad Narodowych wszystkich szczebli przeprowadzą masową propagandę uświadamiającą społeczeństwo o konieczności wykrywania oraz tępienia kianianki. Osoby, które pomimo akcji propagandowej i nakazów władz nie wykonują przepisów niniejszego zarządzenia wykazując przy tym złą wolę podlegają karze przewidzianej w art. 13 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. IX. 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 16. III. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131).

§ 8.

Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Prezdydiom Rad Narodowych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezdydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Antoniszczak Jan, sekretarz Prezdydium

17

ZARZĄDZENIE

Prezdydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z dnia 28. VI. 1954 r.

w sprawie ograniczenia przewozów ciężarowym taborem samochodowym na terenie powiatów Bochnia i Myślenice

Z dniem 18. VI. 1954 r. Prezdydium Wojew. Rady Narodowej w Krakowie, ogranicza przewozy ciężarowym taborem samochodowym na terenie pow. Bochnia i Myślenice w ten sposób, że poczynając od powyższego terminu, dopuszczalne jest na terenie wymienionych powiatów używanie własnych samochodów ciężarowych, na odległość nie przekraczającą 25 km.

Wszystkie instytucje i jednostki gospodarcze wysyłające towar na odległość ponad 25 km korzystać winny z działających tam placówek spedycyjnych P. K. S.

Niestosujących się do w/w zarządzenia pociągają się będzie do odpowiedzialności karnej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8. I. 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26).

Za Prezdydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Studnicki Czesław, Zastępca Przew. Prezdyd.